

Het kerkje dicht, de school dicht en toch ...

De efficiëntste route vanuit Sint Anthonis naar Ledeacker is ook de penibelste door de door Jan en alleman vermaledijde flitspaal die duizenden verrast met een niet-welkome cadeaubon; een prudente chauffeur kiest daardoor een alternatieve weg waar hij in de weidse weiden met het malste gras koeien de malste sprongen ziet maken na hun bevrijding uit de winterstallen.

Gearriveerd in Ledeacker ziet hij het kerkje dat al decennia- en eeuwenlang het middelpunt vormt van het dorp dat een minder rooskleurige toekomst tegemoetziet: de twee authentieke klokken zullen ten eeuwig en dage zwijgen en geen enkele gelovige meer naar de kerk roepen.

Slopen – God verhoede het – zou de dood(s)steek voor het dorp zijn, maar gelukkig is dat niet geoorloofd: de kerk is een staatsmonument en wat zullen de patrones Catharina en de doodgezwegen Donatus wel niet zeggen als de kerk tot een ruïne vervalt en de feeëriek verlichte boom in de adventtijd vervangen wordt door een pietepeuterig bonsaikerstboompje?

De heilige Donatus is toch al gebelgd omdat hij circa honderd jaar geen rol meer speelt in Ledeacker: “Ik ben uit de paradijselijke hemel gehaald om dit kerkje te beschutten tegen bliksemschichten nadat het in achttienhonderd zestig getroffen was door bliksemflitsen maar ik ben in het vergetelboekje terechtgekomen door een met koperen bliksemafleiders uitgerust, kraaierig kukelekuend haantje.”

Toevallig ontmoette ik bij het kerkje een in kakiuniform gekleed, deflaterend, getroebleerd heertje dat mij in verkleinwoordjes het volgende vertelde: “Na een debacletje tijdens een rendez-vousje in het sacristietje, het gerfkamertje, met een jazzangeresje betaalde ik mijn taxietje met een vervalst chequeje dat het chauffesetje highfivend in ontvangst nam.”

Volgens sommige archeologen wijst de vondst van een gouden Romeinse munt op voorchristelijke bewoning: toch zou ik als pseudoarcheoloog graag in een aarden wal enkele archeologica vinden waaronder een gearceerd aardewerk tegeltje dat wel op een vroege bewoning wijst want gouden munten kunnen verloren zijn door een passerende centurio die zonder tomtom verdwaald was.

Tijdens het highteaën in het dorpshuis met enkele ingezetenen kwam 't Hofje ter sprake dat een man met een reuzengestalte en een hese stem een reuze-idee vond alhoewel de gegadigden niet in groten getale warmlopen voor dit on-Nederlandse plan terwijl het niettemin voorziet in de bouwbehoefte van ouderen.

Ondanks de door de bisschoppelijke hiërarchie opgelegde sluiting en de opheffing van de school zal Ledeacker deze catastrofale rampen te boven komen en rechttoe rechtaan afstevenen op een glorieuze toekomst dankzij de immigranten van 't Hofje als zij tenminste enigszins integreren en zich niet gedragen als hobbezakachtige kakkineuze individuen want daar zijn Ledeackernaren niet van gediend.